

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 365

гр. София, 15.01.2018 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 15.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **13372** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 – чл.207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба, вх. № 34747/05.12.2017г., на А. Б. чрез представител по пълномощие адв. В. С. срещу Българска народна банка (БНБ).

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди срещу Българската народна банка, както следва

1. Иск за обезщетение за имуществени вреди в размер на 8 627,96 лв., представляващо лихва за забавено плащане на гарантирания размер на вложенията й в К. АД от 196000 лв. за периода от 30.06.2014 г. до 04.12.2014 г.;

2. Частичен иск за сума в размер на 2000 лева, представляваща част от сумата 96 934.59 лева, представляваща разлика между размера на вложенията на ищцата в К. АД-в несъстоятелност и изплатения и гарантиран депозит, ведно със сторените разноси по делото,вкл. и тези за адвокатско възнаграждение.

Ищцата поддържа, че причинените вреди се дължат на незаконосъобразни действия на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очергания срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО, алтернативно твърди неправомерно бездействие на БНБ ,изразяващо се в неизпълнение на вменените й със закон функции по осъществяване на ефективен банков надзор.

Съдът установява, че по отношение на настоящото производство е налице основание за спирането му на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК поради следното:

Видно от предмета на правния спор претенцията на ищца е за вреди, понесени от него вследствие нарушаване правото на ЕС.

Относно родовата подсъдност на делата за отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС и приложимия процесуален ред за разглеждане на исковите претенции е образувано тълкувателно дело № 2/2015 г. за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общите събрания на съдиите от Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен и I и II колегия на Върховния административен съд по въпроса: „По кой процесуален ред и от кой съд следва да се разгледа искът за отговорността на държавата за вреди, причинени от нарушение на правото на ЕС ?" Образуваното тълкувателно дело не може да бъде разглеждано като преюдициално по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК предвид Тълкувателно решение № 8 от 7.05.2014 г. на ВКС по т. д. № 8/2013 г., ОСГТК.

На съда е служебно известно обаче, че по преюдициалното запитване, отправено от Административен съд Варна по адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е образувано Дело С-571/16 пред Съда на Европейския съюз. С преюдициалното запитване са зададени общо осем въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но първите два относими към тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от Д. относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковите за вреди от нарушения на правото на ЕС.

Съдът намира, че произнасянето на С. по Дело С-571/16 има преюдициално значение за правилното решаване на спора по настоящото дело, доколкото постановяване на акт по същество от родово некомпетентен съд представлява всякога съществен порок на решението, обуславящо неговата недопустимост и макар преюдициалното запитване да не е отправено по настоящото дело, то по аналогия следва да бъде приложена нормата на чл. 631, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА адм. д. № 13372/2017 г. до произнасяне на С. по Дело С-571/16.

Определението не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 631, ал. 1, изр. 2 ГПК.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: